

hørt den opfattet saaledes, at man deri faae en Krænkelse af Frankrigs lovbestaaende Rettigheder paa den Tid, og jeg troer ikke, at det kan forverles med en Grundlov. Forsaaavidt det af det samme ærede Medlem af Udvalget er fremhævet, hvorledes en Uttring af mig om Nødvendigheden af at optage Udvalgets Forslag Pag. 496 om Embedsmændene skulde give Anledning til en sjaav Opfattelse af Forholdet mellem Embedsstanden og Borgerne, da troer jeg, at den ærede Taler i den Henseende har misforstaaet mig; jeg har aldeles ikke villet stille nogen Modsatning op mellem de coloniale Embedsmænd og Borgerne, jeg har kun sagt, at jeg ikke kunde indsee, at det væsentlig kunde interessere Borgerne at vide, hvad de forøvrigt vide, og hvad der staaer i den danske Grundlov, og hvad der følger af sig selv, at Kongen indsætter og kan afsætte og forflytte Embedsmænd i Henhold til Grundloven, — hvilket jo forudsætter, at man maa kjende Grundloven ved at læse Colonialloven, om man ikke kjendte den i Forveien, men at jeg derimod vel kunde indsee, at det kunde have practiss Interesse for Embedsmænd i Colonierne, naar de, vel at mærke, ikke iforveien vare undergivne disse Bestemmelser saavel i Henhold til Grundloven som i Henhold til den i Dverensstemmelse med Grundloven affattede Pensionsslov.

Blechingberg: De flere Klager over en vis Billaarlighed i Administrationen, der allerede mange Aar tilbage have gjenlydt fra de vestindiske Der, maatte, efterat en Forandring i Moderlandets Regjeringsform var indtraadt, naturligtviis antage en særegen Skikkelse, stemmende med de nuværende Forhold, og navnlig tage den Retning, at man ønskede en forfatningsmæssig Ordning af Coloniernes Rettsforhold, at man ønskede en forøget Betyrrelse for de enkelte Indvaanere i Colonierne med Hensyn til deres Retstilstand. Jeg har derfor ikke kunnet Andet end erkjende det fuldkommen Besøiede i det ærede Udvalgs Betænkning, forsaavidt det har rettet sin Dymærksomhed paa den almindelige Character af den foreliggende Lov, og idet jeg meget villig erksender, at Loven indeholder en og det en meget vigtig Foranstaltning til at fremme det ommeldte Siemed, maa jeg paa den anden Side tiltræde Udval-

gets Uttringer om det Usskellige i, at Loven var gaaet videre, at den mere havde faaet Characteren af et Slags Grundlov for Colonierne, saaledes at den med de Modificationer, som Forholdene nødvendig maatte medføre, der kunde træde istedetfor Moderlandets Grundlov. Jeg troer vel ikke, at de forssjellige Sætninger, som ere opstillede i Udvalgets Betænkning Pag. 496, vilde være forbundne med nogen Banffelighed i Henseende til Spørgsmaalet om at optage dem selv i nærværende Lov; det vilde derved naturligtviis være en Gjenstand for nærmere Dverveitelse, hvorvidt der maatte være Noget, hvori man ikke kunde være enig i Henseende til de enkelte Tieser, men de ere i det Hele taget af den Bessaffenhed, at det synes mig, at de nok kunde danne det første Hovedaffnit i en Lov som den nærværende. Men hvad der maatte være vigtigere for Coloniernes Indvaanere, det er, hvad der er antydet af Udvalget Pag. 497 i Betænkningen, nemlig at faae en Bestemmelse for, hvorvidt de Rettigheder, som Grundloven tilssikrer de danske Borgere med Hensyn til Person og Eiendom, med større eller mindre Modificationer maatte bringes til Anvendelse paa de vestindiske Der. Derom troer jeg nu ikke, at det er muligt, at man kunde indføre en Bestemmelse i nærværende Lov, og netop deri finder jeg et væsentligt Savn, at selv, naar Loven udgik, vilde det fremdeles staae ubestemt, i hvilket Omfang Coloniernes Indvaanere vilde nyde Godt af saadanne Rettigheder, som Grundloven tilssikrer de danske Borgere med Hensyn til Person og Eiendom. Skulde derfor nærværende Lov udgaae med større eller mindre Modificationer, saa maatte det vist være nødvendigt, at den udtryffeligg bebudede en senere Lov, der vilde indeholde Forsskrifter med Hensyn til disse væsentlige Rettigheder for de derværende Indvaanere.

Efter denne Bemærkning om Lovens Character i Almindelighed, udbeder jeg mig det ærede Things Tilladelse til at omtale et Par Punkter i Udvalgets Betænkning, hvor jeg, efterat jeg ogsaa har raadfort mig med kyndige Folk i de Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, maa slutte mig til Udvalgets Anffuelser, og det er navnlig i to Punkter. Naar for det